

TEKST 187: Pave Eugenius d.3. opfordrer til et nyt korstog, 1145

Efter tyrkernes erobring og plyndring af byen Edessa i 1144, opfordrede pave Eugenius d.3. i december 1145 til et nyt korstog. Dette blev anledningen til Det 2. Korstog.

5

Vi har erfaret fra de gamles beretninger, hvor meget vores forgængere, paverne i Rom, arbejdede for befrielsen af kirken i øst. Vores forgænger, pave Urban d.2., der er velsignet i erindringen, prædikede [om dette] som en trompet, og sørgede for at hidkalde den hellige romerske kirkes sønner fra alle dele af verden for at diskutere netop denne sag.¹ På hans kald samledes folk hinsides Alperne – især de modige og energiske krigere i det franske kongerige og også dem fra Italien – i en vældig fælles ekspedition, der var optændt af velgørenhedens iver for at befri vores frelsers herlige grav fra hedningenes snavs. Gennem Guds nåde og jeres fædres indsats, som var energisk med hensyn til med kraft at sprede det kristne navn i den del af verden, har den hellige by [Jerusalem], og mange andre byer, været i kristnes besiddelse indtil vores egen tid.

15

Men nu, grundet vores samt folkets egne synder, er der sket noget, som vi ikke er i stand til at nævne uden dyb sorg og tristhed: Byen Edessa, der, som det siges, på et tidspunkt var ene om at tjene Herren under ledelse af kristne, mens hele landet i øst var i hedninges besiddelse, er nu blevet indtaget af fjenderne af Kristi kors.²

20

Ærkebiskoppen af denne by og alle hans præster, sammen med mange andre kristne, er blevet dræbt dér. Og de helliges relikvier er blevet spredt og nedtrampet af de vantro. Vi ved selv, og vi kan ikke tro, at det kan have forbigået jeres opmærksomhed, hvor stor en fare, der ligger i dette for Guds kirke og for hele kristenheden.

25

Så i Herrens navn anbefaler vi, beder vi, befaler vi jer alle – og påbyder jer til jeres synders forladelse – at gøre følgende: Dem, der er Guds mænd, magthaverne og de adelige, skal som mænd gøre sig beredt til kamp, og med styrke angribe de vantros horder, der forherliger sig selv grundet den kendsgerning, at de næsten altid triumferer over os. Og således skal de forsvare den østlige kirke, som ved af udgydelsen af jeres fædres blod blev befriet fra deres [muslimernes] tyranni.

30

Vi har derfor med faderlig omsorg og med den myndighed, der er givet os af Gud, truffet foranstaltninger til at imødegå jeres folks apati og kirkens armod, og tildeler og bekræfter syndernes forladelse, som vores forgænger pave Urban d.2. stadfæstede for alle dem, der i en ånd af hengivenhed beslutter sig for at foretage og udføre dette arbejde. Og vi dekretterer, at deres koner og børn og deres gods og ejendele også fortsat vil være under den hellige kirkes beskyttelse – under vores egen, vores ærkebiskoppers, biskoppers og andre prælaters i Guds kirke.

35

Endvidere, gennem vores apostolske autoritet forbyder vi eventuelle tvister vedrørende disse ejendele, som de besad i fredstid, da de først indvilligede i at tage korset, før det er klart erfaret, at de enten er vendt hjem eller er døde.

40

Endvidere, da de, der kæmper for Herren, ikke bør vie deres opmærksomhed til dyrt tøj, eller til dyrkelse af deres udseende, eller til hunde eller høge³ eller andet, som kunne indebære vellyst, er vores formaning til jer i Herrens navn den, at alle, der har besluttet for at påtage sig

¹ Se tekst 155

² Se tekst 186

³ Altså husdyr / jagtdyr.

dette hellige arbejde, bør være aldeles uinteresseret i tøj lavet af plettet eller grå pels, i guld- eller sølvrustninger, men i stedet bør anstrenge sig i deres indsats og omsorg for sådanne våben, heste og så videre, som vil hjælpe dem til at besejre de vantrø.

5 Den, der er tynget af gæld og påtager sig denne hellige rejse med hjertets renhed, skal ikke betale renter af de penge, han ikke har tilbagebetalt. Og hvis de, eller andre på deres vegne, er blevet fængslet på grund af renter, fritager vi dem gennem vores apostoliske autoritet fra deres forpligtelse og deres løfte.

10 I kraft af den myndighed, som den almægtige Gud og Peter, den første blandt apostlene, har givet til os fra Gud, og i overensstemmelse med vores forgængeres anordning, tilgiver og forlader vi synder, således at den, der hengivent forpligter sig til og udfører denne mest hellige rejse, selvom han skulle blive dræbt dér, skal opnå syndsforladelse for alle de synder, som han bekender med et angerfuldt og ydmygt hjerte, og han skal nyde evig belønning fra alle menneskers forløser.

15 Vetralla, d. 1. december 1145.

J. M. Rosenløv & M. Pihl: *Korstogene - Islams ekspansion og kristen modoffensiv* (2014)

20 Pave Eugenius d.3., *Quantum praedecessores*, MPL CLXXX, her efter E. Hallam (red.): *Chronicles of the Crusades. Eye-Witness Accounts of the Wars between Christianity and Islam*. London (1989) s.121f.